

După festivalul de folclor, m-am întrebat ce au putut povesti invitații veniți din alte țări despre cele văzute într-o țară frumoasă (nimeni nu se îndoiește de asta), dar cam neîngrijită...Cam???

Un festival internațional cum este „

[Am fost ș-om fi](#)

” este comentat cu lux de amănunte de invitații străini. Un turist aflat într-o altă țară are atenția mărită la tot ce-l înconjoară. Vrea să rețină cât mai mult, pentru a povesti acasă cele văzute. Oare ce au spus oaspeții orașului nostru despre gestul unui tânăr artist român?

Un gest pe care-l trecem cu privirea de fiecare dată când suntem prin oraș. Un gest pe care nu-l mai observăm, pentru că apare la tot pasul și, din păcate, ne-am obișnuit cu obiceiurile proaste până când am ajuns să le considerăm firești.

Tânărul nostru a folosit o batistă de hârtie pentru „optimizarea căilor respiratorii” (că doar nu era să spun că și-a suflat nasul!). Într-o lume în care bunul simț e prezent la tot pasul, se cuvine să folosim un limbaj adecvat...Revenind la întâmplare, continuarea e una pe care sigur ați mai auzit-o povestită de alții, sau poate chiar ați văzut ceva asemănător o dată în viață. Sau de două ori, sau de nouăzeci și nouă de ori, prin orașul nostru sau prin oricare altă localitate a patriei. Mândrul român n-a catadicsit să facă vreo 2-3 pași până la un coș de gunoi. A aruncat batista de hârtie în fața lui, pe iarbă. O întâmplare care nu merită să devină subiect de articol, poate vor spune unii (și nu sunt puțini...). O întâmplare care, chiar dacă ar fi singulară, ar fi bine de folosit ca studiu de caz la categoria „ să nu faceți așa ceva în localitatea dvs.!” , poate vor spune alții (și sunt puțini...).

Ne întrebăm de ce se uită lumea europeană cu ochi critici la noi. Ei bine, o hârtie aruncată pe iarbă ar putea fi o explicație. Dacă nu vi se pare un fapt suficient de grav pentru a fi criticat, imaginați-vă ce vor povesti copiii veniți de pe alte meleaguri geografice și (mai ales) de civilizație despre gropile din străzi, despre denivelările din trotuare, ce vor spune despre lipsa toaletelor ecologice de care în mod firesc era nevoie. Ce vor spune (de fapt au spus deja până acum...) despre locurile unde au fost cazați, despre numeroasele scaune libere care și-au așteptat zadarnic spectatorii cărora li s-au oferit două seri excepționale de folclor de cea mai

bună valoare?

Străinii care au văzut hârtia aterizată într-un loc neamenajat pentru ea erau din Muntenegru. Românii din rândul cărora a zburat (nici măcar până la primul coș de gunoi) hârtia, nu contează de unde erau. Atunci au reprezentat țara în ochii străinilor. Pe scenă au fost buni, dar pe scena în care se desfășoară viața, nu...

Ce impresie trebuie să le fi produs străinilor veniți la festival mizeria de pe străzi, cojile de semințe și guma de mestecat bine „plantată” pe trotuare, clădirile scorjite și acoperișurile ruginite de pe mai toate clădirile? Sighețul nostru e un oraș frumos. Singura cerință este să-l privești de sus. Am mai scris despre asta și sunt toate semnalele că nimic nu se va schimba. Vor fi invitate alte formații folclorice din alte țări sau de pe alte plaiuri românești, festivalul va fi bine organizat, la fel ca în acest an. Și totuși, când vom vedea o poliție care dă amenzi pentru gunoaie aruncate aiurea, pentru scuipatul pe stradă, sau ejectarea gumei de mestecat pe unde se nimerește? Când autoritățile române vor înțelege că e nevoie de o mână forte pentru a reînvăța buna cuviință? De ce nu ne plivim buruienile crescute pe lângă zidul casei? De ce multe curți sunt neîngrijite? De ce, de ce, și iar de ce...

Festivalul de folclor a trecut. Gropile rămân, goale sau umplute cu gunoaie... Cine are puterea în mână, să aibă curajul să facă ordine și în țara mea, a noastră. Sau e a lor?...